

«Битими шляхами, побитими...»

Хвильовий Микола

Битими шляхами, побитими
...буряк рясно поле вкрив...
рипіли вози, гарби —
йшли: час вів.

Співали пісні голосно,
а на розі висвистував димар.
Далечінь вабила, вигравала
(кольорами: фортеці),
а позаду обізветься
пільма.

Та невже то, братці, нема далі шляху?
Та невже то завше золотєє поле?

Ой ти моя чорнобрива воле!
Тільки далі шукати тебе...
Тільки далі!

...І в душі захлюпочеться дзвін.
...Молотки! Молотки!..
...Далі. Далі!

Постійна адреса: http://ukrlit.org/khvyliovyi_mykola/bytymy_shliakhamy_pobytymy